

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران- توفان
۰۱ می ۲۰۱۴

زنده باد اول ماه می بشارت دهنده بهارهای کارگران

گرتودوروی ندهی تن به کار یکسره نابود شود روزگار

رفقای کارگر!

اول ماه می، روز اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان در شرایطی فرا می رسد که امپریالیست امریکا با اتخاذ سیاست تجاوز به کشورهای، با و یا بدون موافقت شورای امنیت سازمان ملل و حتی علی رغم مخالفت اکثریت قریب به اتفاق کشورهای جهان، وضعیت جدیدی در جهان ایجاد کرده که یادآور دوران استعمار کهن است. امپریالیسم نه حق خود تعیینی ملل را به رسمیت می شناسند، نه استقلال کشورها را می پذیرد و نه برای تمامیت ارضی آنها ارزش قایل است. امپریالیستها هیچ توافق بین المللی را که به ضد منافع و یا محدود کننده منافع خود تشخیص دهند به رسمیت نمی شناسند. آنها کشورها را اشغال می کنند، به حریم فضائی کشورها تجاوز کرده مانند راهزنان و جنایتکاران به ترور افراد غیر نظامی پرداخته و به کسی پاسخگو نیستند. آنها می خواهند مصوبات کنگره امریکا یعنی سامان قضائی خویش را به همه کشورهای جهان تحمیل می کنند. تمام سامان اداری پرداختها و تبدلات ارزی را در تحت کنترل خود درآورده اند تا به ممالک جهان زور بگویند. هم اکنون عراق، افغانستان، سوریه، لیبیا، فلسطین.... از قربانیان این سیاست ضد بشری محسوب می شوند.

رفقای کارگر!

بحرانی که امروز در اوکراین به وجود آمده ریشه در توسعه نفوذ امپریالیسم غرب در جای پای ابرقدرت شوروی سابق دارد. آنها در پی محاصره روسیه از نظر نظامی و توسعه دامنه نفوذ پیمان تجاوزکارانه ناتو هستند و می خواهند با فشار اقتصادی و نظامی به منابع عظیم ثروت دست نخورده سرزمین روسیه و محاصره چین دست پیدا کنند. امپریالیسم روس نیز به این سادگی به زیر بار خطری که در آستانه مسکو قرار دارد نمی رود و با اتحادیه گمرکی خود در مقابل قرارداد مناطق آزاد تجاری غرب و سازمان تجارت جهانی ایستادگی می کند. امپریالیسم غرب در شرایط امروز جهانی امپریالیسم مهاجم و خطرناک برای تهدید صلح در جهان است و بر همه کارگران و خلقهای جهان است که بر این آدخواران بین المللی که برادرتی تروریسم و فاشیسم اند، دهنه بزنند. در غیر صورت ما شاهد جنگهای خونینی خواهیم بود که کارگران و زحمتکشان چیزی جز ویرانی و مصیبت بیشتر نصیب شان نخواهد شد.

مبارزه ای که امروز در جهان در گرفته است مبارزه خلقها و کشورها به ضد امپریالیسم جهانی است که برصهیونیسم و تروریسم اتکاء دارد.

رفقای کارگر!

روی کار آمدن حسن روحانی که محصول یک مهندسی حساب شده از بلاست هیچ دردی از هزاران درد و مشقت کارگران و زحمتکشان را دوا نخواهد کرد. درمیهن ما ایران فقط هواداران رژیم از همه "حقوق دموکراتیک" برخوردارند و سایر نیروهای منتقد چه ملی، لیبرال، مذهبی، سوسیال دموکرات، کمونیست، اتحادیه های کارگری و صنفی و... نه تنها فاقد هر گونه آزادی و حقوق دموکراتیک هستند، از هیچ امنیتی نیز برخوردار نیستند. رژیم جمهوری اسلامی یا آنها را ترور می کند، به زندان می اندازد و یا اعدام می نماید. جمهوری اسلامی در اثر فشارهای خارجی و نارضائی داخلی به علت فشارهای ناشی از تحریم، بیکاری، گرانی، فساد و دزدی و... مجبور به تسلیم شده است. رژیمی که از مردمش بیش از امپریالیسم بترسد راه دیگری جز تسلیم در مقابل فشارهای امپریالیسم ندارد. رژیمی که قادر نباشد مبارزه با دشمن خارجی را با تکیه بر مردم کشورش به پیش ببرد، محکوم به شکست است. ولی برای جلب مردم باید حقوق قانونی آنها را به رسمیت شناخت و به آنها امکان فعالیت و بیان نظریات خویش را داد. این امری است که در ایران انجام نمی شود.

مذاکرات سری امریکا با رژیم جمهوری اسلامی از زمان احمدی نژاد، یعنی از اوایل سال ۲۰۱۱ شروع شده است و ربطی به انتخابات روحانی ندارد. این توافقات سری تنها بر سر مسأله هسته نی نیست، بر سر یک بسته پیشنهادی است که شامل سیاست خارجی ایران در منطقه و جهان، ایجاد شرایط پیوستن ایران به سازمان تجارت جهانی و پذیرفتن پیشنهادات اسارت آور بانک جهانی، سازمان تجارت جهانی، لیبرالیزه کردن کل اقتصاد ایران با تکیه بر نظم زدائی، خصوصی سازی منابع ملی، حذف یارانه های دولتی، حذف همه خدمات اجتماعی و پرورش طبقه ای نیازمند نان در جامعه ایران است که حاضر باشد در بدترین شرایط تحمیلی، برای سرمایه های امپریالیستی که به ایران سرازیر می شوند، کار کند. رژیم "کلید و تدبیر" حسن روحانی شرایط را برای اسارت ایران فراهم می کند. این تحمیل و فشار نیازمند سرکوب طبقه کارگرمردم ایران است. آقای روحانی فقط اصلاحاتی انجام می دهد که پای سرمایه گذاری امپریالیستی را به ایران باز کند و بیانیه بانک جهانی را بپذیرد. این گونه اصلاحات، نظر امریکا را نیز تأمین می کند. لیکن این نوع اصلاحات، به رسمیت شناختن حقوق دموکراتیک مردم را در بر نمی گیرد.

حزب کار ایران (توفان) دستگیریهای خودسرانه و سرکوب فعالان و رهبران اتحادیه های کارگری را به شدت محکوم می کند و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه فعالان کارگری از زندان است.

حزب کار ایران (توفان) از مبارزات کارگران و زحمتکشان ایران که هرگز از پای ننشسته اند و علیه خصوصی سازی، اخراج دسته جمعی و برای دریافت حقوق معوقه و اضافه دستمزد و برای تشکیل سندیکای مستقل می رزمند، قاطعانه دفاع می نماید و به همه کارگران قهرمان ایران درود می فرستد.

رفقای کارگر!

چاره شما کارگران و همه زحمتکشان **وحدت و تشکیلات** است. تنها از طریق اتحاد و بیکارهای بی امان علیه کاپیتالیسم و امپریالیسم جهانی و تنها از طریق انقلاب و راهی که لنینیسم نشان می دهد می توان قدرت سیاسی را به کف گرفت و آینده تابناک بشری را با دستان پرتوان خود رقم زد.

برای رهائی از جنگهای خونین و غارتگرانه و نابودی سلاحهای اتمی و کشتار جمعی برای تحقق حقوق بشر واقعی و رهائی از استثمار، فقر و بیکاری و فلاکت اقتصادی، راهی به جز انقلاب سوسیالیستی به رهبری حزب واحد طبقه کارگر موجود نیست و جز این نیز نمی باشد.

دروود به طبقه کارگر قهرمان ایران!

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری!

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی به دست کارگران و زحمتکشان ایران!

زنده باد سوسیالیسم این پرچم نجات بشریت!

حزب کارایران (توفان)

اردیبهشت ماه [ثور] ۱۳۹۳

www.toufan.org

toufan@toufan.org